

[Krag.]

at han stod stærkt paa en Formulering, som havde været den gældende gennem Aarene lige indtil 1927. Den højtærede Minister spaaede, at det paa dette Punkt vilde blive overordentlig svært at naa til Enighed.

Jeg er nu slet ikke saa sikker paa, at det vil blive saa svært. Den højtærede Minister kan godt forsikre, at han staar paa en Ordlyd, som har været gældende lige indtil 1927; men han maa ikke glemme, at denne Ordlyd er udfyldt administrativt gennem en Ordning tilvejebragt indenfor Arbejdsdirektoratet gennem Cirkulærer, som er Grundlaget for Administrationen af hele denne Ordning. Man har søgt i 1927 at føre de Anvisninger, som der er givet til Afgørelse af saadanne Spørgsmaal, ind i selve Loven.

Jeg udtalte her forleden, at jeg ingenlunde paa alle Punkter havde været tilfreds med den Udformning, vi naaede til i 1927. Man naar ikke altid det, man gerne vil naa. Man maa undertiden resignere. Det har jeg ogsaa paa dette Punkt maattet. Men Bestræbelsen har været at faa dette meget ømtaalige Punkt helt ud af den rent administrative Afgørelse over til Afgørelse i Henhold til Lovgivningen, og jeg kan ikke tænke mig andet end, at den højtærede Minister vil være villig til at bistaa med, at dette kan blive saaledes formet, at det paa een Gang byder den fornødne Sikkerhed og bliver lettere at behandle administrativt end de Bestemmelser, som nu findes.

Derimod tror jeg nok, den højtærede Minister har Ret, naar han siger, det vil blive vanskeligt at komme igennem med en Forhandling om at indføre Akkordfortjeneste som bestemmende paa visse Punkter, og afgørende Punkter, indenfor Arbejdsløshedslovgivningen. Der tror jeg rigtignok, man maa holde sig til det, man ganske anderledes koncist og effektivt kan konstatere, og det er Timelønnen og ikke den Fortjeneste, det ubestemte, det vage Udtryk, som den højtærede Minister her paa et for Lovens Administration afgørende Punkt har søgt indført i Loven. Der tror jeg, at den højtærede Minister, hvis han vil naa frem i denne Sag og overhovedet tilsigter at naa et Resultat, skal tage under Overvejelse at finde andre Former end dem, han her har foreslaet. Hvis dette ikke lykkes, spaar jeg ham, at saa vil derigennem meget store Vanskeligheder opstaa.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa de Enkeltheder, jeg saa udførligt omtalte, da jeg første Gang havde Ordet. Jeg havde

ganske vist nok ønsket, at Ministeren havde givet Besvarelse paa adskillige af de Spørgsmaal, jeg rettede til ham. Der var adskillige, som den højtærede Minister henviste til Udvalgsforhandlingen, og det er meget godt med Udvalgsforhandling, men her, hvor det drejer sig om Spørgsmaal, som angaar saa mange Menneskers Ve og Vel og vedrører vide Kredses økonomiske Interesser, her er det virkelig ganske selvfølgelig, at vi drøfter disse Ting her i Tinget, saaledes at det for alle de interesserede af Rilgsdagstidenden kan fremgaa, hvad der er spurgt om, og hvorledes der fra ansvarlig Side er svaret.

Dette har sin overordentlig store Betydning; og det er ikke nok, fordi et Spørgsmaal maaske forekommer mindre behageligt — eller maaske den højtærede Minister ikke har endeligt overvejet det —, at henvise det til Udvalgets lukkede Døre. Men, som sagt, da den højtærede Minister har gjort dette, skal jeg som den fremkommelige Mand, jeg er, finde mig deri og ikke yderligere afkræve den højtærede Minister Udtalelser her overfor Offentligheden. Vi kommer jo tilbage til Sagen, hvis den dukker op her igen, hvad jeg maa gaa ud fra, til anden Behandling.

Den højtærede Minister talte sluttelig om Landbrugets begunstigede Stilling med Hensyn til Erhvervstyende og begrundede paa ny, hvorfor han vil afkræve Aarsbidrag for saadanne Arbejdere. Her afhænger det setes som paa saa mange Omraader af Øjnene, der ser. Jeg mener, at hele den Del af Befolkningen, der ernærer sig som Tyende hos Landbrugets Udøvere under den Form, at de antages halvaarsvis og faar Kost og Logi hos Husbonden, er en Del af Befolkningen, som ikke er i Vandring noget Sted hen, og som ikke virker fremmede paa Arbejdsløsheden, i hvert Fald i forsvindende Grad, og maaske ikke i højere Grad, end den virker hemmende ved at optage indenfor sine Rækker Arbejdere, som tidligere har staaet i et løsere Forhold til Arbejdsgiveren, og det er Begrundelsen i den gældende Lov for Fritagelsen for Bidrag.

Men det er ikke noget overordentlig stort Spørgsmaal og selvfølgelig et Spørgsmaal, vi kan drøfte, saaledes som vi har drøftet det ved alle Revisioner af Arbejdsløshedslovgivningen.

Jeg har nu faaet at vide, at der ikke ved den ændrede Tekst i § 36 er tilsigtet en Ændring i Arbejdsdirektoratets Stilling. Det kan jeg naturligvis kun udtale min Tilfredshed med, og her har Ministeren